

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ З КРАЇНАМИ ЄС

студент: Сиротенко М.А.

Відносини між Європейським Союзом та Україною головним чином ґрунтуються на Угоді про партнерство і співробітництво (УПС), яка набула чинності в березні 1998 року.

УПС підкреслює повагу до основних спільних цінностей як основи для співробітництва, забезпечує відповідні рамки для політичного діалогу, запроваджує основні спільні цілі на основі гармонійних економічних відносин, сталого розвитку, співробітництва в ряді галузей та підтримки зусиль України в напрямку демократії, а також створення інституційної мережі для досягнення цих цілей. УПС є важливим інструментом для залучення України до правових рамок єдиного європейського ринку. Вона також несе ряд еволюційних положень, включаючи перспективу створення зони вільної торгівлі. Основними формами економічного співробітництва між Україною і країнами ЄС є торгівля, інвестиційна діяльність і технічна допомога. Для України важливим тактичним завданням є розвиток своєї присутності на ринках ЄС, особливо це стосується інтенсифікації потоку товарів і капіталів як з одної сторони, так і з іншої.

У 2009 році у зовнішній торгівлі товарами між Україною та країнами-членами ЄС спостерігалось збільшення обсягів як експорту товарів, послуг та прямих іноземних інвестицій з України, так і їх імпорту. Аналіз торговельно-економічних відносин України та ЄС свідчить про недостатнє використання в цих відносинах наявного в обох сторін потенціалу.

Сучасний стан економічних відносин між Україною та ЄС можна назвати "торговельною моделлю співробітництва". Загалом ефективній діяльності українських компаній на ринку ЄС перешкоджає складний комплекс негативних чинників як торговельно-політичного, так і структурно-економічного плану. Отже, подолання недоліків вимагає системного підходу та може бути досягнуте лише внаслідок докорінних структурних перетворень в українській економіці, якісного поліпшення державного регулювання економіки, її зовнішньоекономічних зв'язків і корпоративного управління, значної активізації торговельної політики,

спрямованої на захист національних економічних інтересів на зарубіжних ринках.

З огляду на розширення ЄС, перед Україною відкриваються потенційні можливості забезпечити в перспективі нову якість своєї присутності на ринку Європейського Союзу - повну інтеграцію до структур його єдиного ринку із застосуванням режиму чотирьох свобод (вільного пересування людей, товарів, послуг і капіталів) та спільної політики в ряді ключових галузей економіки.

Посилення економічного співробітництва між Україною та ЄС може принести велику користь, еквівалентну багатьом відсоткам ВВП з точки зору покращення добробуту. Величина цього ефекту залежатиме від глибини інтеграції: чим глибша інтеграція, тим більший позитивний ефект. Найбільший ефект - при реформуванні інституцій та впровадження реформ як складової частини інтеграційного процесу. Поліпшення доступу до ринків, розвиток спільних мереж та інфраструктурні проекти обіцяють бути найбільш перспективними та взаємовигідними напрямками співпраці між ЄС та Україною у найближчій перспективі.

Для того, щоб покращити доступ до ринку ЄС, Україна вступила до СОТ, що у свою чергу дозволяє розпочати переговори про зону вільної торгівлі з ЄС. ЗВТ повинна сягати поза вузьку лібералізацію торгівлі промисловими товарами і повинна включати лібералізацію різних секторів та ринків, таких як сільськогосподарські товари, послуги, рух капіталу та робочої сили.

Енергетика, телекомунікації та транспорт мають найбільший потенціал з точки зору розвитку спільних мереж. Для того, щоб покращити доступ до європейських мереж, Україна повинна гармонізувати технічні характеристики та регуляторне середовище в секторах інфраструктури з ЄС. Державно-приватні партнерства можуть стати ефективним інструментом залучення інвестицій у ці сектори та покращення їх конкурентоспроможності.

Нарешті, Україна повинна докласти зусиль для поліпшення бізнес середовища, що включає реформування державного управління, посилення боротьби з корупцією, дерегулювання підприємницької діяльності, покращення законодавства у ряді сфер та забезпечення його ефективного впровадження, особливо в сфері захисту прав власності.

Науковий керівник: ст. викладач Касьяненко Т.В.